ACTIVUL VOLUNTAR
veriga de bază a mişcării sportive

„O deosebită atenţie se va acorda extinderii muncii obşteşti în toate verigile mişcării sportive, folosirii judicioase şi eficiente a cadrelor voluntare. ...Vor fi stabilite măsuri pentru perfecţionarea actualelor forme de pregătire a instructorilor voluntari, arbitrilor şi organizatorilor sportivi"

(Din Planul de măsuri pentru aplicarea Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea continuă a educaţiei fizice şi sportului, adoptat de Plenara C.N.E.F.S.)

Omul se defineşte prin muncă, adică prin acea activitate socială care înseamnă conceperea, realizarea şi utilizarea tuturor valorilor spirituale şi materiale ale societăţii. Normal, el primeşte în schimb o retribuţie, necesară menţinerii şi întăririi forţei sale de muncă, satisfacerii trebuinţelor personale. Totuşi, nu acestui aspect îi vom consacra rîndurile ce urmează. Le vom dedica CELEI DE A DOUA PASIUNI — în cazul nostru, interesului arătat SPORTULUI PRACTICAT DE ALŢII, EDUCĂRII FIZICE A SEMENILOR. Adică oamenilor pentru care preţul muncii depuse voluntar, în afara orelor de producţie, îl constituie simpla, dar atît de nobila satisfacţie a depăşirii atribuţiilor obişnuite, a participării cu toate eforturile, elanul şi capacitatea la crearea valorilor şi bunurilor sociale.

Am ales ca domeniu de investigare un judeţ tînăr, BISTRIŢA-NĂSĂUD. Un judeţ ale cărui energii sînt îndreptate acum spre o dezvoltare multilaterală. În acest context, educaţia fizică şi sportul îşi au un loc bine definit, ca un mijloc excelent de recreare după orele de producţie, pentru refacerea forţei de muncă. Ne face plăcere să evidenţiem, în această direcţie, munca multora dintre activiştii voluntari întîlniţi pe aceste meleaguri.

ACEŞTI MARI ANONIMI!...

● Cel mai preţios activist — marea masă a cetăţenilor ● Multiplele profesii ale... unui singur om ● Cîmpul nelimitat al iniţiativei ● Mai sînt, însă, şi lipsuri

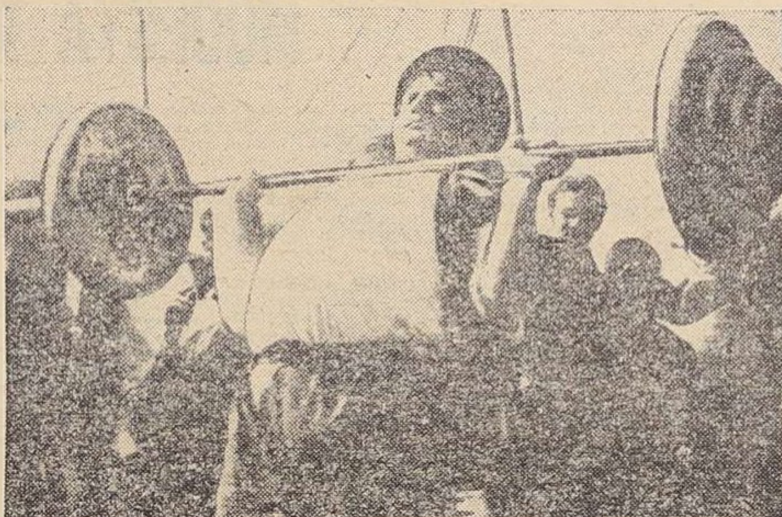
Avînd în vedere moştenirea locală destul de săracă în domeniul sportului, forurile de resort din judeţul Bistriţa-Năsăud s-au orientat — mai ales după apariţia Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie-martie 1973 — în primul rînd spre asigurarea unei cît mai bune baze materiale a sportului de masă şi de performanţă. Pentru atingerea acestui obiectiv, Biroul executiv al C.J.E.F.S. s-a sprijinit pe un inimos activ voluntar, profund ataşat mişcării de educaţie fizică şi sport

Un drum semnificativ...

...de la 16 baze sportive (în 1944) la 341 (în 1974) — acesta este rezultatul intenselor eforturi ce aparţin, în mare măsură, activiştilor voluntari. 1 000 000 lei — iată valoarea muncii patriotice depuse de bistriţeni numai la construcţia stadionului, a bazelor din parcul oraşului, a numeroaselor spaţii destinate luptelor, boxului, tenisului de masă, gimnasticii, halterelor şi tuturor anexelor din tribuna terenului de fotbal. Credem că în substratul acestui „amănunt" se află un adevăr de la care trebuie să pornim în alcătuirea paginii de faţă: **faptul că cel mai merituos şi mai preţios activist voluntar îl constituie MAREA MASĂ A CETĂŢENILOR: altfel spus, principalii beneficiari ai noilor obiective construite prin munca proprie.** Dar cazul stadionului Progresul nu este singular. **În cartierul Viişoara,** bunăoară, cetăţenii din blocuri **(I. Pop, A. Cristureanu, D. Precupeanu,** salariaţi ai T.C.I. Bistriţa, s-au numărat printre animatori) şi-au amenajat un teren de tenis de cîmp cu zgură, îngrijit prin rotaţie chiar de către ei. Inginerul **Marian Tomiuc,** activist voluntar al **asociaţiei sportive C.F.R.** a fost sufletul construirii a două terenuri de tenis, unul de volei, altul de handbal şi a unei popicării, pe o suprafaţă unde înainte se afla doar o mlaştină. Lucrătorii secţiilor Atelier şi Districtul de poduri i-au fost un permanent şi de nădejde ajutor. Am vizitat şi popicăria cu patru piste din parc, aflată în lucru prin grija Comitetului sindical de la **I.F. Bistriţa.** Aici vor mai apare şi un club, un vestiar şi alte anexe.

Dacă aportul cetăţenilor a fost esenţial în această direcţie, nu putem omite contribuţia unui om — **Ladislau Covaci** — care, deşi salariat al C.J.E.F.S., şi-a depăşit cu mult atribuţiile de serviciu. El şi-a petrecut multe zile şi nopţi aflîndu-se pe rînd în postură de... documentarist, proiectant, arhitect, constructor, artist şi instructor sportiv. De altfel, o mare parte a bazelor sportive din judeţ (bazinul în aer liber, platforma de la Prundu Bîrgăului şi viitoarea sală de sport a oraşului, cu o capacitate de 1 500 de locuri), au „cunoscut" vitalitatea, capacitatea şi inspiraţia lui L. Covaci.

Imaginea reală a resorturilor care au contribuit voluntar la alcătuirea hărţii bazelor sportive bistriţene trebuie completată cu **aportul — deloc lipsit de importanţă — al unor întreprinderi (T.C.I., I.F., cooperativele Unirea, şi Lemn-Metal, liceele „L. Rebreanu" şi „A. Mureşanu").** Toate acestea, **sub îndrumarea şi cu sprijinul comitetelor de partid orăşenesc şi judeţean, a organelor locale de stat, au contribuit la realizarea acestor obiective de importanţă socială.**

Concurs popular de haltere pe Valea Năsăudului — consecinţa preocupărilor susţinute ale activiştilor voluntari din comune şi sate.

Prima performanţă — reuşita acţiunilor de masă

O activitate sportivă care-şi caută — pentru început — propriul său drum, aşa cum este cea din judeţul Bistriţa-Năsăud, se sprijină, obiectiv, pe acţiunile destinate masei de cetăţeni, al căror succes depinde în cea mai mare măsură de **viabilitatea corpului de activişti voluntari, a instructorilor anonimi de la sate, din întreprinderi şi instituţii, din şcoli şi licee.** Ne-am întîlnit de-a lungul traseelor bistriţene cu o largă paletă de acţiuni-iniţiative, ce au drept origine pasiunea şi interesul acestor — în general — necunoscuţi ai sportului. Iată-i pe PRIMARUL **Ion Pop din Josenii Bîrgăului,** organizator al unor interesante concursuri de călărie, pe SECRETARUL U.T.C. **din Bistriţa-Bîrgăului, Florin Ungur,** la a cincea excursie cu tinerii din sat, pe DOCTORUL **Tiberiu Tălmaciu,** iniţiator al întrecerilor de tenis pentru cadrele sanitare din Bistriţa, pe ÎNVĂŢĂTORUL **Constantin Sălăgean,** preşedinte de 20 de ani al asociaţiei sportive din **Milaş,** pe ELECTRICIANUL **Ştefan Huneadi,** excelent arbitru şi instructor de popice.

Forurile sportive judeţene au iniţiat cîteva competiţii specifice: **Cupa forestierului** (3 500 de participanţi), **Festivalul cultural-sportiv** (cu întreceri originale de tăiat lemne, căţărare în copaci, semănatul cartofilor etc.), **duminici cultural-sportive** (peste 300 în 1973), **„Cupa Hercules"** la haltere, **Turul ciclist al judeţului,** **„Cupa Femina", „Paleta de argint"** la tenis de masă. Sînt tot atîtea reuşite, obţinute cu concursul nemijlocit al celor 514 INSTRUCTORI SPORTIVI de pe raza judeţului. Lor le aparţine şi succesul înregistrat în ediţiile de iarnă (15 000 participanţi) şi de vară (28 000 participanţi) ale „Cupei tineretului", bunele rezultate în direcţia generalizării complexului „Sport şi sănătate" în localităţile **Lechinţa, Mărişelu, Prundu-Bîrgăului, Maieru,** în învăţarea înotului, mai ales pe valea Năsăudului, în practicarea regulată a gimnasticii la locul de muncă la Bistriţa (400 de oameni ai muncii), la Prundu-Bîrgăului (100), Năsăud (300).

Am trecut succint în revistă principalele realizări sportive în domeniul sportului de masă din Bistriţa-Năsăud. Ele sînt notabile prin — aşa cum aminteam — **găsirea unui drum propriu de activitate, prin organizarea de competiţii specifice, prin atragerea unui număr sporit de cetăţeni spre terenurile de sport, într-un cuvînt, prin acumularea de experienţă organizatorică de către activul voluntar al mişcării sportive** de pe aceste meleaguri, **condus de către forurile investite prin lege cu atribuţii în domeniul educaţiei fizice.** Totuşi, luînd în consideraţie şi concluziile brigăzii de control al C.N.E.F.S. (prezentate şi analizate în plenul Biroului executiv al C.J.E.F.S.), opinăm că **unele deficienţe existente încă pot fi, şi trebuie, eliminate pe calea unui şi mai substanţial aport din partea instructorilor şi activiştilor voluntari.** Printre acestea, menţionăm: **1. mai multă preocupare pentru extinderea complexului „Sport şi sănătate" în rîndul tuturor categoriilor de oameni ai muncii; 2. eforturi de atragere în mai mare măsură a cetăţenilor pînă la 30 de ani în întrecerile „Cupei tineretului"; 3. mai multă iniţiativă în amenajarea bazinelor de înot improvizate pe marginea rîurilor şi înmulţirea cursurilor de iniţiere din cadrul acţiunii „Înotul pentru toţi"; 4. extinderea gimnasticii la locul de muncă în mai multe unităţi şi, în special, în cele cu profil feminin.** Pe baza remedierii tuturor acestor lipsuri, se face necesară analiza amănunţită a comisiilor şi pregătirea din vreme a ediţiei viitoare a „Cupei tineretului", continuarea şi amplificarea celorlalte mari competiţii şi acţiuni.

PASIUNEA — TRĂSĂTURĂ DE UNIRE

Iată pe cîţiva dintre componenţii **comisiei judeţene de schi** şi ocupaţiile lor curente: **Remus Bude** — profesor, **Horia Spermezan** — inginer la Uzina de utilaje Bistriţa, **Emerich Barabaş** — electrician, **Ştefan Berbecaru** — funcţionar. Li se adaugă alţi cinci pasionaţi, avînd cele mai diferite meserii şi ocupaţii. Dar această diversitate de preocupări cotidiene a dispărut atunci cînd a fost vorba despre schi. Eforturile unite au făcut din comisia judeţeană un singur personaj, care acţionează unitar. Printre realizările cele mai concludente se înscrie **„PARCURSUL SPERANŢELOR".** De altfel, într-un clasament al comisiilor judeţene bistriţene, cea de schi ar ocupa, fără îndoială, locul întîi. Pe poziţiile următoare: comisia de handbal, comisia de turism şi cea de tenis de masă...

Cîţiva dintre membrii comisiei de schi, organizatoare a „Parcursului speranţelor" şi a întrecerilor ediţiei de iarnă a „Cupei tineretului".

SPRE PERFORMANŢĂ!

Una dintre finalităţile principale ale sportului de masă o constituie depistarea şi îndreptarea elementelor de perspectivă spre activitatea de performanţă. În acest sens, antrenorul ANDREI CARAFFA *constituie un dublu exemplu: pasionat al sportului halterelor* a fost mai întîi instructor voluntar, *apoi şi-a abandonat vechea meserie de frizer,* a urmat cursuri de pregătire şi specializare şi a devenit un apreciat antrenor. *Acum, organizînd în continuare concursuri pentru orice amator, îşi desfăşoară munca de selecţie, activînd în cadrul clubului Gloria. Printre rezultatele remarcabile ale elevilor săi se numără un titlu de campion naţional* (Eugen Chivu) *şi două de vice-campion* (Marius Schön şi Dan Relinschi), la juniori.

C.J.E.F.S., celelalte foruri cu atribuţii din judeţul Bistriţa-Năsăud au obţinut realizări notabile, mai ales în sportul de masă. Sînt succese ce se datorează, în mare parte, şi corpului de activişti voluntari, sprijin permanent şi de nădejde al oricărei activităţi sportive. Este un adevăr recunoscut şi, conform lui, există preocupări susţinute pentru sporirea numărului acestor anonimi necesari, pentru ridicarea nivelului lor de instruire şi cunoştinţe. În acest spirit s-a desfăşurat, de pildă, cursul de perfecţionare cu membrii comisiei de schi, la Colibiţa, şi se lucrează acum la definitivarea unei broşuri intitulate „În ajutorul activistului voluntar sportiv". Sîntem întru-totul de acord cu această preocupare a Biroului executiv al C.J.E.F.S. Cu atît mai mult cu cît şi — sau mai ales — prin contribuţia efectivă şi responsabilă a activului voluntar, lipsurile din activitate, relevate de brigada de control a C.N.E.F.S., pot fi înlăturate, pregătirile pentru noua ediţie a „Cupei tineretului" definitivate, celelalte acţiuni cu caracter republican îşi pot mări eficienţa, iar iniţiativele îşi pot găsi un larg cîmp de afirmare.

Atragem atenţia şi asupra unui alt aspect. În momentul de faţă, judeţul Bistriţa-Năsăud posedă o bază materială şi elementul uman capabile să asigure în bune condiţii organizarea unei frumoase activităţi de performanţă. Este, deci, vorba despre o exigenţă normală, raportată la posibilităţile concrete existente. Iar în direcţia proceselor incipiente ale lansării de elemente capabile să se afirme pe plan naţional şi internaţional (număr mare de acţiuni de masă, depistare, selecţie şi îndrumare) activiştii voluntari şi instructorii sportivi îşi au rolul lor bine definit, deloc lipsit de importanţă.

PANOU DE ONOARE

IULIU TRIFU — pensionar. În afară de rugby şi oină, a practicat toate sporturile. Cel mai aproape de inimă i-au rămas, însă, popicele. Şi astăzi, la 64 de ani, este prezent zilnic la una dintre cele două popicării ale oraşului Bistriţa: ca jucător, antrenor sau arbitru.

VASILE VIANU — medic primar radiolog. De aproape 20 de ani este preşedintele comisiei judeţene de fotbal. În această calitate veghează permanent pentru respectarea fermă a regulamentului şi fair-play-ului. Este iniţiatorul unui campionat sătesc de fotbal, cu două serii a cîte 12 echipe, competiţie care s-a bucurat de un real succes.

LEONIDA ŞTEFĂNESCU — profesor la şcoala generală din Prundu-Bîrgăului. Din iniţiativa lui, şcolarii şi sătenii beneficiază acum de una dintre cele mai bune baze sportive complexe din mediul rural. Ea cuprinde: două terenuri de volei, unul de baschet, unul de handbal, unul de tenis de cîmp, portic de gimnastică, pistă de alergări, gropi de sărituri, toate împrejmuite.

IOAN SCHMIDT — primarul comunei Cetate. Pe locul unde nu de mult era un insalubru loc mlăştinos, sătenii, mobilizaţi de inimosul primar, au amenajat cîteva terenuri de sport. Acum, reprezentanţii comunei se află mai întotdeauna în lupta pentru primele locuri în competiţiile judeţene.

OSCAR SCRABEL — preşedintele comisiei de orientare turistică. Iată cîteva dintre ideile sale: **„Dorinţa mea expresă este ca orientarea să devină o disciplină sportivă de masă. Fiecare ieşire în împrejurimile oraşului trebuie să fie un prilej de a organiza concursuri. Noi am reuşit cîte ceva în această direcţie, dovadă fiind cele două titluri de campioni naţionali de juniori, cîştigate la recentele finale pe ţară".**

Pagină realizată de Radu TIMOFTE şi Marian GHIOLDUS